

komme til selv at seile med deres egne Fartøier" (Koesk. St. T. S. 824), og af en localkyndig Embedsmand oplyst, at de i den forrige Krigs Tid hertil have viist fornøden Dygtighed (Sammeheds S. 1003—4), og fremdeles ikke dertil mangle Tilbøielighed, ligesom ogsaa Lagthinget nu stærkt har fremhævet Nødsnødvendigheden af saadan activ Deeltagelse af Færøingerne i Farten paa Landet. Men en saadan vil neppe kunne ventes, saafremt Færøerne ikke i denne Henseende stilles paa lignende Fod, som Regjeringen med Hensyn til Altona allerede har erkjendt for rigtigt, og Udvalget har derfor ganske affattet denne Deel af Paragraphen i Overensstemmelse med de i Patentet af 5te Mai 1853 brugte Udtryk.

Til § 5.

De i denne § indeholdte Forslag ere for Størstedelen motiverede i det Foregaaende.

Efter Commerceforordningen af 4de Aug. 1742 §§ 6 og 8 er Skippernes Udsalgret indskrænket til 3 Uger samt til indenlandske Jødemidler og fremmede Bygningsmaterialier med anden Trælast. Ogsaa Lovens 3—13—27 giver kun Skipperne Ret til at udsælge Trælast og derfor tilforhandle sig Landets Producenter. Under saa lidet udviklede Forhold, som dem, der i Overgangsperioden ville indtræde paa Færøerne, vilde saadanne Indskrænkninger kun vanskelig kunne gennemføres. Man har derfor anseet det rettest alene at optage en lignende Tidsbegrænsning for Udsalget, som navnlig i Pl. 28de Decbr. 1836 § 10 er fastsat for Island, men har udtrykkelig tilføjet, at Varerne, foruden fra selve Skibet, ogsaa kunne afhændes ved Auction, som afholdes i Land — hvilket er Praxis baade i Island og ved den norske Sommerhandel paa de smaa jydsk-Havne —, samt at de kunne udsælges i Land ved dem, der ere berettigede til der at drive Handel. Det Forbud herimod, som gjælder paa Island og indeholdes i Placaten af 23de April 1793 § 1 og 28de Decbr. 1836 § 10, lader sig nemlig ikke overholde og synes i og for sig lidet begrundet, da det ikke skjønnes, hvorfor den, der er berettiget til at føre Handel for egen Regning, ikke skulde kunne drive samme Handel i Commission for Andre.

Til § 6.

Da Udvalget ikke har foreslaaet nogen Bestatning af Handelen, vil Politiets Tilsyn kunne indskrænkes til at paasee Overholdelse af § 5, hvis Efterlevelse antages at kunne sikres ved noget tempeligere Straffebestemmelser end de i Regjeringens Udkast indeholdte.

Til § 8.

Det er af Lagthinget gjort gjældende som et stærkt udtalt Ønske hos Befolkningen, at der maa tages strenge Bestemmelser mod Indbringelse af Smitsot fra de ankommende Skibe. Da imidlertid Placaten af 20de Juni 1838 allerede indeholder hensigtsmæssige Bestemmelser, navnlig med Hensyn til Børnekopper, og da det ved Slutningsparagraphen er overladt Kongen at træffe yderligere Bestemmelse om Dvarantainevæsenet, hvorved det af Lagthinget fremsatte Ønske vil kunne tages i Betragtning, har man paa nærværende Sted anseet det tilstrækkeligt at henvise til de hidtil gjældende Bestemmelser.

Ligeledes har man navnlig anseet det nødvendigt fra Dphøvelsen af de ældre Bestemmelser om Handelen at undtage saavel Reglerne om Bestaffenheden af Landfyldsvarene (cfr. Frd. 13de August 1790 § 5), som Bestemmelserne om Maal og Vægt (Frdn. 13de Aug. 1790 § 7), hvilke sidste man dog har anseet det tilstrækkeligt at indskrænke til Handel, der foregaaer i Land, for at ikke fremmede Skipper ved Ukyndighed skulde paadrage sig Ansvar.

Til § 9.

Til Skibsartens Fremme vil det være fornødent at træffe nærmere Bestemmelser om Havne- og Lodsvæsen. Ligesom det allerede ved Lov af 26de Marts 1852 § 11 g er paalagt Lagthinget at føre Tilsyn med de offentlige Landingssteder, saaledes synes det hensigtsmæssigt, at Ordningen af Havnevæsenet skeer af Kongen efter indhentet Betænkning fra Lagthinget, og vil der da herunder ogsaa kunne paabydes Havneafgifter udover den i Lovforslagets § 3 foreskrevne Afgift.

Ogsaa ved Dvarantainevæsen og Lodsvæsen vil en lignende Fremgangsmaade kunne besolges.

Endvidere vil Postforsendelsen ved Han-